

Útržky a cáry

... z děčínské kulturní scény

FRAGMENTÁRNÍ POHLED NA VĚCI MINULÉ (nedisciplinovaným okem)

ZLOMEK ČÍSLO 1:

Jílovská Kramle,
20. 6. 2009, zámek Jílové

Jaká to slast, dostat se na Kramli tentokrát ne jako dobrovolník, nýbrž jako účinkující. Má role, spočívající v předčítání vlastních „uměleckých“ textů, kterým absolutně nikdo nerozuměl, mi zajistila příjemný den... Den plný rozhovorů s nejrůznějšími lidmi - povětšinou milými, nebo aspoň zajímavými - den plný bubnování a chvilkové vedení bubenické dílny, následkem čehož bylo rozptýlení byvších zájemců o nástroj do okruhu několika kilometrů; den plný skvělé hudby - to tedy přeháním, vždyť tam hrál Baumaxa, takže řekneme - den plný. Zvuk občas kolísal do výrazné nekvality, na což znatelně doplatili UDG (vím, že spektrum vašich myšlenek o mně je asi hodně pestré - ale proba, nemyslete si, že bych to kapele přál, protože ji nemám rád; to ani ve snu), sem tam vypadla elektřina... Ale bylo to fajn.

Útržek A: Josef Kříž, kolega z Wayoutdc.cz, se chystá číst svůj text před zaplněným sálem (čekaním na úplně jiné představení). Ivana Fryčková se ho vyzptává, on začne prezentovat svůj nesmyslný, fiktivní životní příběh, přitom se snaží usilovně vypadat jako bohem. Velmi pražská gesta, láhev vína v ruce. Jímá mě stud - ale směju se.

Útržek B: Josef Kříž, kolega z Wayoutdc.cz, se mě ptá, jak se mi líbí kapela „Už jsme doma“. Křičím: „Já to nechápu, já to nechápu.“ Je to bēs, je to bēs. Nesmírně úžasná a poetická hudba!

ZLOMEK ČÍSLO 2:

Pozitivní deviace,
26. 6. 2009, Zarabanda

Děčínští punkoví klasici. Jakože hrají dlouho a mají hodně kamarádů. Kytarista se rozehrává na písni od Darkest Hour. Pavel Veselý, bubeník dřívějších Sun Has Gone, nyní zvuk. Inu - přes snímáče a bicí modul...

Útržek C: Pavel Veselý chce vyzkoušet bicí, které zvučí. Rozehrává se. Sál se naplní zvědavci. Vystřikují hlavy jako žirafy, aby viděli. Padají klasické věty, které v místním žargonu znamenají nejpozitivnější hodnocení („je to magor...“).

Útržek D: Pozitivní deviace. „Jak to začíná?“ „Ježiš, tak hraj!“ „Tak asi nevím, jak to začíná, když jsem to nezkoušel...“ - Dřevorubecké bicí.

ZLOMEK ČÍSLO 3:

Pomoc z Garage,
30. 6. 2009, klub Garage

Proč jsem si jen myslel, že ta akce je od desíti? Přicházím, a Ondra Mataj mě srdečně zdraví s tím, že před deseti minutami dohrál. Prý jeden z jeho nejlepších koncertů. S radostí bych si nafackoval. Po vejíti dovnitř a obhlédnutí plného sálu vidím svou první stand up comedy v Děčíně - z pódia žhaví publikum Martin Pošta, činí tak scénkou o etiketě, která je humorná tím způsobem, který se k němu hodí - zcela gentlemansky, vytríbeně... - Pak přichází Martin Markoš (také autor z WayOutdc.cz), s jakousi polylogickou (vícemluvnou) skicou. Sál nechápe, já nejsem výjimkou. Pak ještě Petr Michálek a Tomáš Brzák, celkem na úrovni.

Překvapením benefičního večera jsou The Roads, kteří na pódium přicházejí celkem zamračení, avšak po chvíli už strhávají sál i sami sebe, a doprovázejí výkon úsměvem, který se k jejich nenárodné tvorbě hodí, ba je k ní povinným doprovodem. Niceland, který přichází po nich, odehrál dobrý koncert, ano, snad už jsem jej pochopil. Mé výtky k neoriginalitě jeho projevu však trvají.

Útržek E: Vytrvale se vyzprazňující sál. Zarostlý chlap v kuřáckém koutku (nejsem to já) nadává na homosexualitu Nicelandovy tvorby. Kruh se uzavírá.

Útržek F: To samé, ale tentokrát nadává na The Roads. A vlastně to bylo naopak.

ZLOMEK ČÍSLO 4:

Diskuse k tvorbě Mace Windu, posledních pár dní,
<http://bandzone.cz/macewindu>

Poslední nahrávka kapely Sun Has Gone před jejím koncem.

(Varování čtenářům: Následující text obsahuje malou, přesto určitou míru nadsázky.)

Uděláš kapelu. Vyfoťíš fotky. Domluvíš nahrávání. Vyfoťíš fotky. Uděláš grafiku. Vytvoříš trika s ní. Vyfoťíš fotky. Nahráješ demo. Pak budeš mít čas pořádně si zazkoušet s kapelou, pro kterou absolvuješ všechn tenhle frmol. Přijde ti to normální. Vyfoťíš fotky.

Nahrávku dáš v nejsyrovějším stavu na internet. Někdo ji okomentuje a zkritizuje. Zeptá se - proč nahráváte, když hrát neumíte? Když nejste sehraaní? Pozveš kámoše, aby o něm zjistili informace. Pak mu řekneš, že neumí hrát na housle ani anglický roh, takže tě nemá co kritizovat. Jedna, dvě, tři nadávky. Diskuse prostá argumentů. Jen ublíženectví. Ano, kdyby nás kritizoval někdo, kdo umí hrát na loutnu, nebo dokonce na piccolo či harfu, to bychom se zarděli a uznali vlastní chybu. Do doby, než někdo takový přijde, jsme kvalitní kapelou.

Pak se z nebe snese nejoblíbenější místní „nenávistník“ a zeptá se: „Učili jste se hrát na nástroje v JZD?“

Nahráješ další nahrávku, vyfoťíš fotky, řekneš, že kritizovat tě může pouze hráč na harfu... a tak to jde dál. Děčín. Půjdeš na *notydc.cz*. Napíšeš kryptonymní koment. Radek Hendrych krade cizí nápady. Kuba Bureš prosazuje vlastní kapelu. Garage nepodporuje místní scénu, protože nedovolila Blueser hrát v klubu dvakrát za sebou (Ptám se: Nebyla na to spíš nějaká vyhláška?). To je Děčín.

ZLOMEK ČÍSLO 5:

Sun Has Gone mrtví.
Z ruin povstává nový projekt.

I tohle je Děčín: výborná metalcoreová kapela Sun Has Gone orámovala svůj pád či odchod (kvalitní) nahrávkou Autumn z roku 2008. Nyní se rýsuje nový projekt dřívějších členů Pavla Veselého (bicí) a Oty Johanidese (kytara). Doplnění o dalšího kytaristu z Prahy nahráli první věc - zatím bez názvu. Rozhodně ale s energií, a technicky na úrovni. Styl je opět blízký pomezí metalcore a trashe. V Děčíně žijí dobří muzikanti i v undergroundu, i když to tak někdy nevypadá.

Takže <http://bandzone.cz/thisruin>. Radek Hendrych